

NOVÁ ÚPRAVA PRÁVA NEKALEJ SÚŤAŽE A SÚVISIACICH INŠTITÚTOV

[NA VLOŽENIE ZA ÚPRAVU BEZDÔVODNÉHO OBOHATENIA]

Hlava ____
HOSPODÁRSKA SÚŤAŽ

Diel I
Účast' na hospodárskej súťaži

§ 1 Základné ustanovenia

- (1) Osoby, ktoré sa zúčastňujú na hospodárskom styku a nachádzajú sa v súťažnom vzťahu s inými, aj keď nie sú podnikateľmi (súťažiteľia), majú právo slobodne rozvíjať svoju súťažnú činnosť v záujme dosiahnutia hospodárskeho prospechu a združovať sa na výkon tejto činnosti; sú však pritom povinné dbať na právne záväzné pravidlá hospodárskej súťaže a nesmú účast' na súťaži zneužívať.
- (2) Zneužitím účasti na hospodárskej súťaži je nekalé súťažné konanie (nekalá súťaž) a nedovolené obmedzovanie hospodárskej súťaže.
- (3) Nedovolené obmedzovanie hospodárskej súťaže upravuje osobitný zákon.

Dôvodová správa: Preberá sa súčasná úprava, avšak s doplnením definície súťažiteľa podľa ustálenej judikatúry.

§ 2 Medzinárodná pôsobnosť

- (1) Ak z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná a ktoré boli uverejnené v Zbierke zákonov, nevyplýva inak, nevzťahuje sa ustanovenie tejto hlavy na konanie v rozsahu, v akom má účinky v zahraničí.
- (2) Ak ide o ochranu proti nekalej súťaži, majú zahraničné osoby, ktoré v Slovenskej republike podnikajú podľa zákona, rovnaké právne postavenie ako slovenské osoby. Inak sa môžu zahraničné osoby domáhať ochrany podľa medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná a ktoré boli uverejnené v Zbierke zákonov, a ak ich niet, na základe vzájomnosti.

Dôvodová správa: Preberá sa súčasná úprava.

Diel II
Nekalá súťaž

Prvý oddiel
Všeobecné ustanovenia

§ Zákaz nekalej súťaže
Nekalá súťaž sa zakazuje.

§ 4 Nekalá súťaž na úkor spotrebiteľov

- (1) Nekalou súťažou je konanie súťažiteľa voči spotrebiteľovi, ktoré je v rozpore s požiadavkou náležitej starostlivosti a je spôsobilé podstatne narušiť jeho ekonomické správanie, najmä
- a) klamanie spotrebiteľa podľa § 6 [Klamanie spotrebiteľa] a
- b) agresívne vplyvanie na spotrebiteľa podľa § 9 [Agresívne vplyvanie na spotrebiteľa].

(2) Nekalou súťažou sú aj obchodné praktiky uvedené v Prílohe č. 1 osobitného zákona.*

[Príloha č. 1 k zákonu č. 108/2024 Z. z.]

Dôvodová správa: Právo nekalej súťaže stanovuje mantinely férovej súťaže na trhu. Je realizovaním ústavného záväzku štátu zabezpečiť zdravé konkurenčné prostredie na trhu (čl. 35 a 55 Ústavy SR, pozri PL. ÚS 13/09).

Právo nekalej súťaže má na Slovensku takmer storočnú tradíciu (hoci s dlhou prestávkou počas obdobia neslobody). Tradične ide o silne sudcovsky tvorené právo, ktoré pracuje s radou neurčitých pojmov aby tak dokázalo pružne reagovať na technologickú a spoločenskú zmenu. Právo nekalej súťaže reguluje všetky subjekty, ktoré vstupujú na trh aby zápasili o zákazníka. Jeho účelom je ochrana súťažného procesu pred praktikami, ktoré škodia dobrému fungovaniu trhového mechanizmu. Cieľom však nie je ochrana konkrétneho podnikateľa pred vstupom konkurencie, alebo záruka návratnosti vložených nákladov, či dokonca garancia zisku z podnikania.

Predkladaná právna úprava rieši dva problémy súčasnej úpravy: rozdrobenosť a zastaranosť.

Z dôvodu europeizácie tejto oblasti práva je dnešné právo nekalej súťaže rozdrobené v mnohých predpisoch (o reklame, ochrane spotrebiteľa, a pod.). To je predovšetkým problémom v oblasti nekalej súťaže s dopadom na spotrebiteľa, ktorá je dnes z časti regulovaná aj v zákone o ochrane spotrebiteľa, hoci má priamy dopad na výklad práva nekalej súťaže. Nečestné konanie voči spotrebiteľovi totiž je z pohľadu konkurenta rovnako nečestné. Typicky, klamanie spotrebiteľa zasahuje do práv konkurentov a spotrebiteľov zároveň.

Prvým cieľom nového zákona je preto integrácia týchto dvoch častí do jednej úpravy, s tým, že oprávnenou osobou zo súkromnoprávných nárokov podľa zákona bude aj spotrebiteľ. Verejnoprávna ochrana spotrebiteľa v oblasti nekalých obchodných praktík bude naďalej ponechaná v zákone o ochrane spotrebiteľa. Na koncepcii verejnoprávnej ochrany sa preto nič touto integráciou nemení. Výhodou tohto prístupu je, že súdy nemusia riešiť komplikované otázky výkladu práva EÚ v oblasti práva nekalej súťaže a spotrebiteľa, resp. iní zákazníci, zároveň získajú širšie možnosti vymáhania svojich práv. Vopred ich integráciou vyrieši zákonodarcu.

Súvisiacim cieľom je aj snaha postaviť osobitný zákon ako akýsi všeobecný predpis na riešenie neférového trhového konania. Má ísť teda o všeobecný predpis, ktorý predpokladá, že drobné parciálne sektorové otázky budú vždy riešiť aj osobitné predpisy, napríklad v oblasti označovania potravinárskych tovarov alebo liečiv. Tieto parciálne právne úpravy potom zákon dokáže zohľadniť a vtiahnúť do svojho poľa pôsobnosti a tak umožniť aj súkromnoprávne vymáhanie takýchto povinností zo strany spotrebiteľov, súťažiteľov alebo ich združení. Tento model presadzovania funguje úspešne desiatky rokov v Nemecku a má aj určitý precedens v judikatúre ČSR.

Podľa súčasnej úpravy bol tento prístup síce tiež možný, no v praxi bol uplatňovaný len veľmi sporadicky. Z tohto dôvodu je ďalším cieľom nového zákona modernizácia práva nekalej súťaže. Modernizácia sa predovšetkým týka úpravy osobitných prostriedkov ochrany. Dnešná úprava je veľmi kusá. Modernizácia prostriedkov ochrany má viesť k efektívnejšiemu individuálnemu a kolektívnemu presadzovaniu práv. Cieľom je aby súkromnoprávne presadzovanie práva nekalej súťaže v konečnom dôsledku odbremenovalo verejnoprávne vymáhanie povinností, ktoré je dnes preferované. Mnoho nečestných konaní na trhu je totiž na úkor súťažiteľov alebo spotrebiteľov, a preto ich možno riešiť aj bez zapojenia verejnoprávneho dohľadu. Návrh preto prináša do slovenského práva inštitúty, ktoré majú posilniť okrem súdneho aj mimosúdne presadzovanie práv. Súčasťou modernizácie je aj prepracovanie alebo doplnenie niektorých skutkových podstát, a to predovšetkým ochranu nezapísaných označení, agresívnej konkurencie, parazitovania, skresľovanie podmienok súťaže a pod.

Keď bol dňa 15. júla 1927 prijatý prvo-republikový zákon o ochrane proti nekalej súťaži, zákon č. 111/1927 Sb., v Československu zakorenil nemeckú legislatívnu techniku nekalo-súťažného práva. Táto legislatívna technika sa vyvinula po

tom ako za platnosti prvého zákona o ochrane proti nekalej súťaži z roku 1896 (*Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (UWG)), ktorý obsahoval len rad skutkových podstát, bežne vznikali medzery v poskytovanej ochrane v praxi. Tie potom musel pravidelne vyplňať nemecký Reichsgericht prostredníctvom deliktneho práva (§ 826 BGB, pozri napr. RGZ 48, 114, 119 – Frachttarife; RGZ 60, 94, 104f – Feingoldschlägervereinigung). Nemecký zákonodarca sa tak zákon proti nekalej súťaži hneď v roku 1909 rozhodol nastaviť flexibilnejšie tým, že vôbec prvý krát zaviedol model jednej generálnej klauzuly, ktorá je len dopĺňaná radom osobitných skutkových podstát (pozri Stechou, *Das Gesetz zur Bekämpfung des unlauteren Wettbewerbs vom 27. Mai 1896*, 2002; Abrens, *Die Entstehung der zivilrechtlichen Sanktionen des UWG*, WRP 1980, 129; Plager, *Schutzzwecke des Lauterkeitsrechts: Entfaltung und Entwicklung zwischen 1909 und 2004*, 2010; Wadde, *Das Reichsgesetz zur Bekämpfung des unlauteren Wettbewerbs von 1896*, JuS 1996, 1064). Dnes patrí generálna klauzula k neodmysliteľnej súčasť práva nekalej súťaže. Napriek nepopierateľnej tradícii je ale potrebné pristúpiť s odstupom takmer sto rokov k niekoľkým zásadným zmenám.

Trhové situácie sú dnes vďaka exponenciálnej mikro-spezializácii podstatne komplikovanejšie na svoje posúdenie. Aj preto sa javí, že spolu s jasným programovým zasadením práva nekalej súťaže, je zároveň potrebné reformovať samotnú generálnu klauzulu. Tá by po novom nemala hľadať odpovede na nové zložité ekonomické otázky len v morálnych pravidlách, ale aj v ekonomickej analýze situácie s pohľadom na to či dané konanie je akceptovateľné, ak bude dovolené všetkým súťažiteľom. Nemožno tiež opomenúť, že nekalosúťažné právo je dnes dôležitým miestom priesaku základných práv a slobôd do súkromného práva. Aj preto pri posudzovaní nových nekalosúťažných taktík bude mať rovnako určujúcu úlohu aj ochrana základných práv a slobôd, či už súťažiteľov, spotrebiteľov alebo iných účastníkov na trhu.

Od roku 1927 operuje generálna klauzula s pojmom „dobré mravy súťaže“. Aj tento prvok bol inšpirovaný nemeckou úpravou z roku 1909, ktoré pracovala s pojmom „dobré mravy“. Prvorepubliková literatúra vysvetľovala tento rozdiel tak, že československé právo je aplikatívne prísnejšie, pretože nie každé neetické konanie hneď označuje za protiprávne. A zároveň, že používaný pojem hospodársky styk je širší ako obchodný styk (*geschäftlicher Verkehr*) používaný v nemeckom práve (Jaromír Sedláček, *Obligační právo III.*, str. 80). Právna úprava generálnej klauzule v § 44 ObchZ ostala pri prvorepublikovej textácii generálnej klauzule. Dokonca pri nej ostala aj potom ako bola prijatá smernica EP a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorá zásadným spôsobom zmenila tvár práva nekalej súťaže. Slovenský zákonodarca vychádzal z toho, že smernica si nevyžaduje zmenu ustanovení § 44 a nasl. ObchZ, a celú úpravu prevzal do zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Rovnako smernicu Rady 84/450/EHS z 10. septembra 1984 o klamlivej a porovnávacej reklame zákonodarca neprevzal do ustanovení § 44 a nasl. ObchZ, ale len do zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame.

Akákoľvek nekalá súťaž s dopadom na spotrebiteľa, ktorá spadá pod predmet regulácie smernice, totiž musí byť posudzovaná podľa nej. Smernica 2005/29/ES pritom zavádza tzv. plnú harmonizáciu (VTB-VAB, C-261/07, bod 52). Znamená to, že členské štáty nemôžu v rozsahu jej aplikácie posudzovať nekalosť konania voči spotrebiteľovi ani prísnejšie a ani menej prísne ako táto smernica. Odôvodnenie č. 8 to zhrňuje nasledovne:

“[T]áto smernica priamo ochraňuje ekonomické záujmy spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami podnikateľov voči spotrebiteľom. Tým taktiež nepriamo ochraňuje oprávnených podnikateľov pred ich konkurentmi, ktorí sa neriadia pravidlami tejto smernice, a tak zabezpečuje poctivú hospodársku súťaž v oblastiach ňou upravených. Je zrejmé, že existujú ďalšie obchodné praktiky, ktoré, hoci nepoškodzujú spotrebiteľov, môžu poškodzovať účastníkov hospodárskej súťaže a ich zákazníkov podnikateľov.“

Smernica, teda vyčerpávajúco reguluje také obchodné praktiky, ktoré majú priamy dopad na spotrebiteľa. Spojenia B2C a B2B preto nemožno chápať ako vymedzenie podľa strán sporu, ale podľa záujmov v spore. Aj spor medzi konkurentmi môže byť sporom B2C ak má priamy dopad na spotrebiteľa. Napríklad spôsob posúdenia žaloby proti konkurentovi aby sa zdržal označovania svojich výrobkov falošným superlatívom má zásadné dôsledky pre spotrebiteľstvo, ktoré je klamané pri nákupe, nie len na súťaž medzi konkurentmi. Na druhej strane, osočovanie konkurenta alebo klamanie obchodných dodávateľov síce môže mať dopad aj na konečného spotrebiteľa, no dopad je iba nepriamy. Preto sa v zmysle odôvodnenia č. 6

smernice („priamo poškodzujú ekonomické záujmy spotrebiteľov“) uvedené prípady pod jej rozsah nekvalifikujú (Husovec, M. Koncept parazitujúcej nekalej súťaže] in Marian Kropaj (ed.) *Sub Specie Aeternitatis: Život a dielo profesora Jána Švidroňa* (Faber, 2015), pp. 159-193).

Koncept hospodárskej súťaže alebo hospodárskeho styku je tradičným znakom slovenského práva nekalej súťaže. Jeho vnímanie je širšie ako „obchodné praktiky“ alebo „obchodné konanie“. Preto slovenské právo nekalej súťaže bude naďalej poskytovať ochranu nad rozsah úijného práva, ale len vo vzťahoch B2B (ochrana konkurencie).

Navrhuje sa rozlíšiť nekalú súťaž na úkor spotrebiteľov a na úkor iných účastníkov trhu. Prvé navrhované vymedzenie nekalej súťaže upravuje úijnú klauzulu, ktorá je odrazom klauzuly zo smernice o nekalých obchodných praktikách. Predstavuje tak harmonizovanú časť práva nekalej súťaže, zatiaľ čo druhé ustanovenie neharmonizovanú časť. Odkazuje sa aj na ďalšie časti harmonizovaného nekalosúťažného práva, a síce zoznam nekalých obchodných praktík, klamlivé a agresívne obchodné praktiky.

§ 5 Nekalá súťaž na úkor iných osôb

Nekalou súťažou je aj iné nepoctivé konanie súťažiteľa v hospodárskom styku, ktoré je spôsobilé privodiť citeľnú ujmu ostatným účastníkom trhu, najmä

- klamanie iných príjemcov tovarov alebo služieb (zákazníkov) podľa § 7 [Klamanie iných zákazníkov] a 8 [Klamanie o pôvode],
- agresívna konkurencia podľa § 10 [Agresívna konkurencia],
- nekalé ťaženie podľa § 11 [Nedovolené porovnávanie] až 13 [Obchodné tajomstvo],
- skresľovanie podmienok súťaže podľa § 14 [Podplácanie] a 15 [Nezákonná súťaž].

Dôvodová správa:

Zostatková klauzula pracuje s tradičným širším pojmom „hospodárskeho styku“, pričom je otvorená ekonomickým dopadom aj na ostatných účastníkov na trhu, t.j. aj iných zákazníkov ako spotrebiteľov, súťažiteľov a pod. Opäť sú príkladmo uvedené základné typy nekalosúťažného konania v štyroch skupinách (a) klamanie, (b) agresívna konkurencia, (c) nekalé ťaženie z práce iných a (d) skresľovanie podmienok súťaže.

Súčasťou zostatkovej klauzuly sú dve základné zmeny. V prvom rade, vypúšťa sa pojem „dobrych mravov súťaže“ a ťažisko sa presúva na pojem ujmy. Napriek tomu text naďalej zdôrazňuje, že musí ísť o „nepoctivé konania“, ktoré zohľadňujú obchodné zvyklosti.

V druhom rade, ujma musí byť „citeľná“, čo predstavuje určitú ochranu pred tým aby aj konania s minimálnych dopadom boli považované za protiprávne. Nová koncepcia má čo najviac minimalizovať používanie generalnej klauzuly. Nepoctivosť je preto obsiahlo uvedená v osobitných skutkových podstatách. Tie majú ako špeciálne pravidlá aplikačnú prednosť. Ak existuje osobitná úprava, nemala by sa siahnať na generálnu klauzulu.

DRUHÝ ODDIEL

KLAMANIE

§ 6 Klamanie spotrebiteľa

(1) Obchodná praktika je klamlivá ak,

- obsahuje nesprávne informácie alebo je inak spôsobilá viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia vecne správna,
- opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil informované rozhodnutie o obchodnej transakcii,
- skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom

podstatné informácie, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ak už nie je zrejmý z kontextu;
d) uvádza priemerného spotrebiteľa do omylu o splnení povinností obsiahnutých v kódexe správania, k dodržiavaniu ktorých sa obchodník zaviazal, alebo

e) prezentuje tovar v jednom členskom štáte ako identický s tovarom uvádzaným na trh v iných členských štátoch, hoci majú tieto tovary podstatne odlišné zloženie alebo vlastnosti, ak to nie je odôvodnené legitímnymi a objektívnymi faktormi.

(2) Obchodná praktika podľa odseku 1 písm. b) až e) je klamlivá, ak je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pričom sa zohľadnia priestorové alebo časové obmedzenia komunikačného prostriedku a opatrenia prijaté súťažiteľom na sprístupnenie informácií spotrebiteľom inými prostriedkami.

(3) Osobitný zákon* určuje, ktoré informácie sa považujú za relevantné na účely odseku 1 písm. b), c) a d).

[* § 11 zákon č. 108/2024]

Dôvodová správa: Ustanovenie predstavuje editovanú transpozíciu smernice o nekalých obchodných praktikách.

§ 7 Klamanie iných zákazníkov

Klamlivé je konanie v hospodárskej súťaži určené iným zákazníkom ako spotrebiteľom, ktorým súťažiteľ

a) o sebe alebo o svojich výkonoch uvedie nepravdivé informácie, následkom čoho môže byť ich adresát uvedený do omylu,

b) o inom súťažiteľovi uvedie alebo rozširuje nepravdivé informácie spôsobilé tomuto súťažiteľovi privodiť citeľnú ujmu,

c) o inom súťažiteľovi uvedie alebo rozširuje pravdivé informácie, ak sú spôsobilé uviesť adresáta do podstatného omylu, alebo

d) skrýva, zahmlieva alebo opomenie uviesť podstatnú informáciu, ktorá je potrebná pre adresáta na informované rozhodnutie o obchodnej transakcii.

Dôvodová správa: Klamanie iných zákazníkov sa týka konania, ktoré nemá dopad na spotrebiteľa, ale na iných zákazníkov (napr. podnikateľov). Ide o zlúčenie niekoľkých pôvodných skutkových podstát a ich upravenie vzhľadom na spotrebiteľskú časť konania.

§ 8 Klamanie o pôvode

(1) Klamlivé je použitie označenia v hospodárskom styku, ktoré medzi zákazníkmi na určitom území nadobudlo príznačnosť pre činnosť iného súťažiteľa, ak vytvára riziko, že zákazník urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil; to neplatí, ak v čase vymáhania práv došlo k upusteniu od používania označenia alebo k strate jeho príznačnosti.

(2) Označením môže byť akýkoľvek rozlišujúci znak súťažiteľa, najmä jeho logo, obchodné meno, ochranná známka, doménové meno, názov, skratka, zvuka, slogan alebo osobitný tvar jeho produktov.

Dôvodová správa: Klamanie o pôvode je osobitnou skutkovou podstatou, ktorá zohľadňuje najmä prax tzv. nezapísaných označení. Ide o označenia, ktoré možno nie sú registrované ako ochranné známky ale požívajú právnu ochranu na základe ich príznačnosti. V tomto prípade ide o zmiešanú spotrebiteľskú a nespotebiteľskú skutkovú podstatu.

TRETÍ ODDIEL

NÁTLAK

§ 9 Agresívne vplyvanie na spotrebiteľa

(1) Agresívne vplyvanie je obchodná praktika, ktorá spočíva v obt'azovaní, nátlaku alebo inom neprimeranom vplyvaní na spotrebiteľa, ak je spôsobilá významne zhoršiť slobodu jeho výberu alebo správania a môže

zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

(2) Pri posúdení konania podľa odseku 1 sa zohľadní najmä

- a) načasovanie, miesto, povaha alebo dĺžka trvania obchodnej praktiky,
- b) použitie hrozby, hanlivého jazyka alebo správania,
- c) zneužívanie osobného nešťastia alebo iných vážnych okolností, ktoré môžu zhoršiť úsudok spotrebiteľa, ak sú obchodníkovi známe,
- d) sťažujúce alebo neprimerané nezmluvné prekážky predávajúceho, ak si spotrebiteľ želá uplatniť práva podľa zmluvy vrátane práva vypovedať zmluvu alebo zmeniť výrobok alebo obchodníka a
- e) hrozba podniknúť kroky, ktoré nie sú v súlade so zákonom.

Dôvodová správa: Ustanovenie predstavuje editovanú transpozíciu smernice o nekalých obchodných praktikách.

§ 10 Agresívna konkurencia

Agresívna konkurencia je konanie, ktorým súťažiteľ zamedzuje legitímnu činnosť inému súťažiteľovi kladením nepoctivých prekážok jeho podnikaniu, najmä zastrášaním jeho zákazníkov, ničením jeho reklamy, alebo obstaraním blokačných označení bez iného významu, za účelom vyhnutia sa skutočnej súťaži.

Dôvodová správa: Agresívna konkurencia je novou skutkovou podstatou. Príkladom sú zastrášovanie konkurentových zákazníkov, ničenie jeho reklamy, alebo obstaranie blokačných ochranných známok alebo doménových mien.

NEKALÉ ŤAŽENIE

§ 11 Nedovolené porovnávanie

Nedovoleným porovnávaním je reklama, ktorá priamo alebo nepriamo identifikuje súťažiteľa alebo jeho tovary alebo služby a z hľadiska porovnávania nespĺňa podmienky porovnávacej reklamy podľa osobitného predpisu.*

Dôvodová správa: Nedovolené porovnávanie je novou skutkovou podstatou avšak primárne integruje len smernicu o porovnávacej reklame do tohto predpisu, pričom regulácia ostáva v zákone o reklame.

* § 4 Zákona o reklame (č. 147/2001 Z. z.)

§ 12 Parazitovanie

(1) Parazitovaním je neoprávnené jednostranné ťaženie z osobitných výsledkov investície iného súťažiteľa na jeho úkor, ktoré ohrozuje návratnosť jeho investície do týchto výsledkov.

(2) Parazitovaním nie je ťaženie z predmetu práva duševného vlastníctva iného v súlade s osobitným zákonom, alebo ktorého časovo obmedzená ochrana podľa osobitného zákona uplynula.

(3) Parazitovaním nie je ani ťaženie z výsledkov, ktoré prestali byť súťažnou výhodou na trhu, najneskôr dva roky od investície; tým nie sú dotknuté osobitné predpisy v oblasti práva duševného vlastníctva, § 6 [Klamanie spotrebiteľa] až 8 [Klamanie o pôvode] a § 13 [Porušenie obchodného tajomstva].

Dôvodová správa: Parazitovanie je podstatným preformulovaním pôvodnej skutkovej podstaty, pričom sa väčší dôraz kladie na previazanie tejto skutkovej podstaty s osobitnými predpismi v oblasti práva duševného vlastníctva. Účelom je zúžiť aplikáciu súčasnej úpravy, ktorá je vyhodnotená ako príliš široká. Ak zákonodarca určitému označeniu odoprel osobitnú ochranu (teda nespadá pod známkové právo ani iné osobitné ochrany), mala by byť ochrana prostredníctvom nekalej súťaže skôr výnimočná a nemala by byť vykladaná príliš extenzívne. Pozri k celkovej koncepcii, Husovec, M. Koncept parazitujúcej nekalej súťaže] in Marian Kropaj (ed.) *Sub Specie Aeternitatis: Život a dielo profesora Jána Švidroňa* (Faber, 2015), pp. 159-193.

§ 13 Porušenie obchodného tajomstva

Nekalou súťažou je aj porušenie obchodného tajomstva podľa § X.

Dôvodová správa: Ide o implementáciu smernice o obchodnom tajomstve.

ŠTVRTÝ ODDIEL

SKRESLOVANIE PODMIENOK SÚŤAŽE

§ 14 Podplácanie

Podplácaním podľa tohto zákona je konanie, ktorým súťažiteľ osobe, ktorá je členom štatutárneho alebo iného orgánu iného súťažiť alebo je v pracovnom alebo obdobnom pomere k inému súťažiteľovi, alebo osobe, ktorá je činná pre orgán verejnej moci, priamo alebo nepriamo ponúkne, sľúbi alebo poskytne akýkoľvek prospech za tým účelom, aby docielil na úkor iných súťažiteľov pre seba alebo iného súťažiť prednosť alebo inú neoprávnenú výhodu v súťaži.

Dôvodová správa: Preberá sa doterajšia úprava, ale dopĺňa sa aj podplácanie osoby činné pre orgán verejnej moci a vypúšťa sa § 49 písm. b) (prijímanie úplatku), pretože na strane príjemcu spravidla nejde o nekalú súťaž.

§ 15 Nezákonná súťaž

Nezákonnou súťažou je získanie neoprávnenej výhody porušením všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich trhové správanie v záujme účastníkov trhu, najmä zákonov na úseku

- a) oprávnení na výkon podnikania,
- b) označovania tovarov alebo služieb,
- c) online sprostredkovateľských služieb a dodávateľských reťazcov*,
- d) ochrany osobných údajov,
- e) verejného obstarávania,
- f) daňových predpisov a
- g) ochrany životného prostredia.

* Najmä Nariadenie č. 2019/1150 z 20. júna 2019 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb, Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách) (Text s významom pre EHP), Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady č. 2022/1925 zo 14. septembra 2022 o súťažeschopných a spravodlivých trhoch digitálneho sektora a o zmene smerníc (EÚ) 2019/1937 a (EÚ) 2020/1828 (akt o digitálnych trhoch), Smernica č. 2019/633 zo 17. apríla 2019 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom dodávateľskom reťazci, a pod.

Dôvodová správa: Upravuje sa všeobecnejšie skutková podstata skresľovania podmienok súťaže. Ide o ustanovenie, ktoré má integrovať aj nekalosúťažného práva aj porušenie iných noriem ak ich nerespektovanie prináša porušiteľovi výhodu v súťaži. Typicky, podnikanie bez oprávnenia poškodzuje nie len spotrebiteľov ale aj súťažiteľov. Za určitých podmienok takéto porušenia možno cez nekalú súťaž vymáhať aj súkromnoprávne. Tu sa predpokladá predovšetkým snaha združení na ochranu spotrebiteľov a súťažiteľov. Hoc podobné vymáhanie bolo možné aj dnes (zákon ho explicitne upravoval len pri životnom prostredí), dialo sa tomu veľmi sporadicky.

Piaty oddiel

PRÁVNE PROSTRIEDKY OCHRANY PROTI NEKALEJ SÚŤAŽI

§ 17 Odstránenie a zdržanie

(1) Kto sa dopustí nekalej súťaž, je povinný odstrániť protiprávny stav a, ak hrozí opakovanie tohto konania, zdržať sa ho; to platí aj keď sa dopustil nekalej súťaž prostredníctvom splnomocnenca, zamestnanca alebo iného pomocníka. Domáhať sa zdržania možno aj v prípade, ak nekalosúťažné konanie hrozí, hoci ešte nenastalo.

(2) Nárok podľa odseku 1 vzniká

- a) dotknutému súťažiteľovi,
- b) dotknutému zákazníkovi,
- c) právnickej osobe oprávnenej hájiť záujmy súťažiteľov a
- d) právnickej osobe oprávnenej hájiť záujmy spotrebiteľov.

(3) Súd zohľadňuje primeranosť a efektívnosť priznania nárokov podľa odseku 1, oprávnené záujmy strán konania a oprávnené záujmy tretích osôb, vrátane ochrany základných práv a verejného záujmu. Ak by dôsledky priznania nároku podľa odseku 1 boli pre dlžníka alebo tretie osoby v hrubom nepomere k utrpenej škode, môže súd nárok sčasti alebo úplne zamietnuť a namiesto neho priznať zvýšenú náhradu škody.

(4) Ak dlžník nemôže nárok podľa odseku 1 sám uspokojiť, pretože je nevyhnutná súčinnosť tretích osôb, môže súd na návrh uložiť primeranú povinnosť týmto osobám, a to aj formou neodkladného opatrenia. Povinnosť uložená tretej osobe nesmie vytvárať prekážky hospodárskemu styku a musí poskytovať záruky proti zneužívaniu. Trovy konania a náklady splnenia tejto povinnosti znáša žalobca.

Dôvodová správa: *Aktívna legitimácia pri zdržovanom a odstraňovanom nároku sa priznáva súťažiteľom, spotrebiteľom a právnickým osobám oprávneným hájiť záujmy súťažiteľov a spotrebiteľov. Aktívna legitimácia sa naopak nepriznáva tzv. iným účastníkom trhu, ktorých práva sú týmto zákonom tiež chránené.*

Dovetok v odseku 1 je inšpirovaný prvorepublikovou úpravou. Cieľom je riešiť prípady ak napríklad iný podnikateľ na porušenie obchodného tajomstva poverí osobu, alebo ak zamestnanec spácha nekalú súťaž pre svojho zamestnávateľa.

Ustanovenie má svoj význam aj vedľa zodpovednosti za pomocníka v deliktnej práve, pretože to je limitované na náhradu škody.

Odsek 3 je moderným zakotvením myšlienky, že výkon zdržovacieho a odstraňovacieho nároku môže byť niekedy spoločensky neoptimálny, a preto ho môže súd po výzve navrhovateľa nahradiť zvýšenou kompenzáciou. Klasickým príkladom je zničenie problematického tovaru, ak ho možno dopredať s odstránením klamlivých symbolov.

*Odsek 4 reaguje na čoraz zložitejšie spoločenské vzťahy, kde na materiálne naplnenie práva môže byť nevyhnutná súčinnosť nie len páchatela deliktu, ale aj nevinných tretích osôb. Podobné, no užšie formulované ustanovenie, obsahoval už prvorepublikový zákon v § 24, ktorý umožňoval uloženie povinnosti nevinnému vydavateľovi tlače za určitých okolností. Paralelná úprava existuje v práve duševného vlastníctva v určitej podobe v čl. 11 smernice o vymožiteľnosti práv (pozri Martin Husovec, *Injunctions Against Intermediaries in the European Union: Accountable But Not Liable?* (Cambridge University Press 2017)). Keďže toto ustanovenie smernice v súčasnosti nie je v slovenskom právnom poriadku upravené, je potrebné ho touto cestou transponovať.*

§ 18 Informačný nárok

(1) Kto sa zavinene dopustí nekalej súťaž, je povinný poskytnúť všetky potrebné informácie o rozsahu, spôsobe a dôsledkoch tohto konania.

(2) Nárok podľa odseku 1 vzniká

- a) dotknutému súťažiteľovi,
- b) dotknutému zákazníkovi,
- c) právnickej osobe oprávnenej hájiť záujmy súťažiteľov a
- d) právnickej osobe oprávnenej hájiť záujmy spotrebiteľov.

(3) Dlžník je povinný na výzvu osoby podľa odseku 2 informácie bez zbytočného odkladu poskytnúť, inak ich nesmie zničiť po dobu 45 dní. Ak dlžník neposkytne informácie, možno sa domáhať zabezpečenia dôkazného prostriedku podľa osobitného predpisu.*

(4) Ak sú požadované informácie osobným údajom tretej osoby, primeranosť ich sprístupnenia a podmienky ich použitia posúdi súd.

(5) Ak dlžník nie je známy, možno od tretích osôb žiadať informácie potrebné na jeho identifikáciu. Odseky 3 a 4 sa použijú primerane. Náklady poskytnutia informácií a trovy konania znáša ten, kto informácie žiada.

* § 345 a 348 Civilného sporového poriadku

Dôvodová správa: Cieľom zakotvenia tohto nároku je na jednej strane snaha o umožnenie individuálnemu spotrebiteľovi a súťažiteľovi aby získali informácie pre riadne vymoženie škody, a na druhej strane, umožnenie právnickým osobám oprávneným hájiť záujmy súťažiteľov a spotrebiteľov aby získali informácie pre riadne vymoženie odnímacieho nároku a nároku na primerané zadost'účinenie. Odhalenie informácií totiž nie len umožňuje lepšie zistiť rozsah a dopad konania, ale aj odhaliť pohnútky konajúceho. Nárok je obmedzený na zavinené porušenie pravidiel o nekalej súťaži.

Informačný nárok pozná naše právo už v oblasti práva duševného vlastníctva a aj dnes je ho možné odvodiť z iných nárokov (podobne nemecká veda k UWG). Ustanovenie ods. 1 upravuje tento nárok voči páchatelovi deliktu. Rozsah informačnej povinnosti je tu vymedzený tým čo je potrebné na vykonanie potrebných zistení o rozsahu, spôsobe a dôsledkoch konania.

Odsek 3 ustanovuje, že dlžník nesmie po doručení výzvy údaje zničiť, v opačnom prípade zodpovedá za škodu. Vytvára sa tak čas na využitie procesných nástrojov podľa CSP.

Podľa odseku 4 prípadný konflikt s predpismi na ochranu osobných údajov vyvažuje súd.

Odsek 5 upravuje tento nárok voči nevinným tretím osobám. Ich rozsah informačnej povinnosti je ale podstatne zúžený len na identitu páchatela a náklady nesie ten, kto informácie žiada.

§ 19 Nárok na náhradu škody

(1) Kto sa zavinene dopustí nekalej súťaže, zodpovedá dotknutým súťažiteľom a zákazníkom za škodu tým spôsobenú. Spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá ten, kto takejto osobe úmyselne pomáhal.

(2) Ak ide o konanie podľa § 8 [Klamanie o pôvode], § 10 [Agresívna konkurencia], § 11 [Nedovolené porovnávanie] až § 14 [Podplácanie], rozumie sa škodou aj nekalý zisk toho, kto sa nekalej súťaže dopustil.

(3) Škodu podľa odseku 1 možno nahradiť v peniazoch, navrátením do pôvodného stavu, postúpením práva voči tretej osobe alebo prevodom zmluvy s tret'ou osobou, ak s tým tretia osoba súhlasí.

Dôvodová správa: Upravuje sa náhrada škody, ktorá bude spočívať na subjektívnej zodpovednosti. Rozsah náhrady však počíta aj so škodou vo forme nekalého zisku, a teda zohľadnenie nie len toho, čo ušlo z majetku ale aj to čo sa získalo. Je na žalobcovi aby si zvolil a preukázal skutočnú škodu alebo nekalý zisk. Osobitne sa v ods. 1 upravuje aj účastníctvo na delikte u osôb, ktoré úmyselne pomáhali pri páchaní nekalej súťaže (napr. objednávateľ alebo pomocník). Pre ich solidárnu zodpovednosť sa však vyžaduje úmysel.

Restitutio in integrum je stále možnosťou náhrady a niekedy dokonca preferovanou (napr. prevod domény na skoršieho držiteľa). Ods. 3 sa snaží riešiť otázku tzv. prevodných nárokov, ktoré boli tematizované v kontexte prevodu domén (HUSOVEC, Martin. Je (ešte stále) možné žalovať o prevod doménového mena? Revue pro právo a technologie. [Online]. 2012, č. 6, s. 3-10. [cit. 2021-07-01]. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/revue/article/view/4129>, zhodne judikoval aj Najvyšší súd ČR vo veci globetours.cz, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010). Prevodné nároky neexistujú dnes ako všeobecný nárok, existujú len ich parciálne úpravy (napr. § 65 ods. 2 ObchZ, § 16 českého a § 19 slovenského ZoOchrZ, či § 29 českého a § 48 slovenského PatZ). Ich podstatou je prevod relatívneho (napr. zmluvy o doméne) alebo absolútneho práva (napr. ochrannej známky). Konceptne sa najviac asi približujú k forme náhrady škody, keďže ich cieľom kompenzácia, prípadne reštitúcia. Avšak má aj prvky bezdôvodného obohatenia.

§ 20 Nárok na odčinenie nemajetkovej škody

(1) Kto sa dopustí nekalej súťaže, je povinný odčiniť nemajetkovú škodu najmä ospravedlnením alebo zverejnením rozsudku.

(2) Kto sa zavinene dopustí nekalej súťaže, je povinný nahradiť spôsobenú nemajetkovú škodu aj v peniazoch, ak by odčinenie podľa odseku 1 nebolo postačujúce.

(2) Nároky podľa odsekov 1 a 2 vznikajú dotknutému súťažiteľovi a dotknutému zákazníkovi.

Dôvodová správa: Ustanovenie vychádza z dnešnej úpravy v ObchZ a zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň sa v rámci tohto nároku upravuje aj právo na zverejnenie rozsudku podľa § 55 ods. 2 OBZ. Tento klasický prostriedok poznal už prvorepublikový zákon (§ 18) a je bežný aj v zahraničných úpravách krajín s podobnou kultúrnou uverejňovania rozhodnutí (§ 12 ods. 3 UWG).

Terminologicky sa v súlade s deliktou časťou používa pojem nemajetková škoda.

Rozlišuje sa pritom medzi nárokmi na ospravedlnenie, zverejnenie rozsudku alebo inú formu zadostučinenia, ktoré nie sú podmienené zavinením. Náhrada nemajetkovej škody v peniazoch je však podmienená zavineným nekalosúťažným konaním.

§ 16 Predžalobná výzva

Ak veriteľ z odstraňovacieho alebo zdržovacieho nároku (§ [Odstránenie a zdržanie]) vyzve pred začatím súdneho konania dlžníka na splnenie tohto nároku, má právo na náhradu účelne vynaložených nákladov na výzvu; to neplatí ak ide o konania podľa § 15 [Nezákonná súťaž]. Ak sa dlžník písomne zaviazal zdržať sa konania uvedeného vo výzve a prijme návrh primeranej zmluvnej pokuty za každé ďalšie takéto porušenie, má sa za to, že hrozba opakovania podľa § 17 pominula, a to až dokým nedôjde k ďalšiemu porušeniu.

Dôvodová správa: Navrhuje sa inštitucionalizovanie predžalobnej výzvy, ktorej cieľom má byť vyriešenie sporu mimosúdne. V krajinách, kde tento inštitút alebo prax používajú, sa takto zvykne vyriešiť veľmi vysoké percento prípadov (80-90 %, pozri Reiner Muenker, *Enforcement of unfair competition and consumer protection laws by a private business association in Germany: the Wettbewerbszentrale* Journal of Intellectual Property Law & Practice (2015) 10 (8): 638-644). Tejto praxi nebráni nič ani za súčasnej úpravy, avšak inštitucionalizovanie so sebou prinesie určité výhody. V prvom rade, sa stanoví, že delikvent sa môže vyhnúť žalobe o zdržanie, ak podpíše vyhlásenie o zdržaní a zaviazá sa k jeho rešpektovaniu pod podmienkou zmluvnej pokuty. Samozrejme za podmienky, že túto dohodu následne neporuší. Nabraditeľnosť nákladov bude motivovať veriteľa aby takúto predžalobnú výzvu zaslal, keďže jednak môže ukončiť spor mimosúdne, a zároveň môže získať minulé náklady. Dlžník môže ušetriť náklady, pretože skorým upozornením na vlastné protiprávne konanie sa ho môže držať skôr ako sa ocitne na súde. Zaslanie predžalobnej výzvy podľa tohto ustanovenia nie je však v žiadnom prípade povinnosťou veriteľa zo zdržovacieho nároku, ale len odporúčaním zákonodárcu. Kompenzácia nákladov môže byť videná ako osobitný prípad konania bez príkazu (to je doktrínálny pôvod v nemeckom práve).

§ 22 Právnická osoba oprávnená hájiť záujmy súťažiteľov

(1) Právnická osoba je oprávnená na uplatnenie nárokov v záujme súťažiteľov ak

a) má potrebnú odbornosť a organizačné kapacity,

b) ochrana hospodárskej súťaže je účelom jej činnosti a

c) združuje nezanedbateľný počet podnikateľov, ktorí ponúkajú svoje tovary alebo služby na rovnakom alebo súvisiacom trhu.

(2) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vedie dobrovoľný register osôb podľa odseku 1, ktorý zverejňuje na svojom webovom sídle.

Dôvodová správa: Príkladom sú obchodné komory, záujmové združenia podnikateľov a pod. Konceptne je úprava iná ako v súčasnom zákone, ktorý nepožná žiadnu kvalifikáciu („právnická osoba oprávnená hájiť záujmy súťažiteľov“). Napriek tomu je praktická aplikácia tejto úpravy veľmi zriedkavá (napr. Občianske združenie koncesovaných taxikárov vs. Uber B.V., OS BA I, 38CbPv/1/2018 –214, potvrdené KS BA, 4CoPv/5/2018, dostupné na <https://www.aataxi.cz/wp-content/uploads/2018/06/usnesenixx-ve-vexxi-uber.pdf>). Nové ustanovenie je inšpirované aj § 8(3) UWG (pozri k praxi Reiner Muenker, *Enforcement of unfair competition and consumer protection laws by a private business association in Germany: the Wettbewerbszentrale Journal of Intellectual Property Law & Practice* (2015) 10 (8): 638-644).

§ 23 Právnická osoba oprávnená hájiť záujmy spotrebiteľov
Osoby oprávnené hájiť záujmy spotrebiteľov určuje osobitný predpis.*

* Zákon č. 261/2023 Z. z. Zákon o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

[NA VLOŽENIE DO ÚPRAVY DELIKTOV ZA NEKALÚ SÚŤAŽ]

Ochrana obchodného tajomstva

§ Základné ustanovenia

- (1) Obchodné tajomstvo je akákoľvek technická, obchodná alebo iná informácia, ktorá je tajná a má preto obchodnú hodnotu, pokiaľ je udržanie tajnosti zabezpečené primeranými opatreniami; to neplatí, ak je osobám, ktoré sa dotknutým druhom informácií bežne zaoberajú ako celok alebo pri presnom usporiadaní a spojení ich častí informácia všeobecne známa alebo bežne prístupná.
- (2) Majiteľom obchodného tajomstva je osoba, ktorá oprávnene ovláda obchodné tajomstvo, ktoré sa vzťahuje na podnik prevádzkovaný touto osobou pri výkone podnikania.
- (3) Rušiteľom obchodného tajomstva je osoba, ktorá porušuje alebo ohrozuje obchodné tajomstvo.
- (4) Továr porušujúci právo k obchodnému tajomstvu je tovar, ktorého návrh, vlastnosti, fungovanie, výrobný proces alebo uvedenie na trh má podstatné výhody z obchodného tajomstva, ktoré bolo porušené.

Dôvodová správa: V odseku 1 sa definícia obchodného tajomstva zosúladuje so smernicou o obchodnom tajomstve. Inak sa preberá súčasná úprava § 17 OBZ.

§ Právo k obchodnému tajomstvu

- (1) Ak osobitný zákon neustanovuje inak, má majiteľ obchodného tajomstva prevádzkujúci podnik, na ktorý sa vzťahuje obchodné tajomstvo, výlučné právo s týmto tajomstvom nakladať, najmä udeliť súhlas na jeho využitie a určiť podmienky takého využitia.
- (2) Právo k obchodnému tajomstvu trvá, pokiaľ trvajú skutočnosti uvedené v § [Základné ustanovenia].

Dôvodová správa: Preberá sa súčasná úprava § 18 a § 19 OBZ.

§ Porušenie obchodného tajomstva

- (1) Porušením obchodného tajomstva je konanie rušiteľa obchodného tajomstva, spočívajúce v

neoprávnenom získaní, využití alebo sprístupnení obchodného tajomstva.

(2) Neoprávneným získaním obchodného tajomstva je získanie obchodného tajomstva bez súhlasu jeho majiteľa konaním, ktoré je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, ktoré spočíva v neoprávnenom prístupe k dokumentom, predmetom, materiálom, látkam alebo elektronickým súborom alebo ich častiam, s ktorými oprávnené nakladá majiteľ obchodného tajomstva a ktoré obsahujú obchodné tajomstvo, alebo z ktorých možno obchodné tajomstvo odvodiť, ako aj ich privlastnenie alebo kopírovanie.

(3) Neoprávneným využitím alebo neoprávneným sprístupnením obchodného tajomstva je využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva bez súhlasu majiteľa obchodného tajomstva tým, kto

a) získal obchodné tajomstvo neoprávnené,

b) porušuje dohodu o zachovaní dôvernosti alebo inú povinnosť týkajúcu sa nesprístupnenia obchodného tajomstva,

c) porušuje zmluvnú alebo inú povinnosť týkajúcu sa obmedzenia využitia obchodného tajomstva.

(4) Neoprávneným získaním, využitím alebo sprístupnením obchodného tajomstva je aj konanie osoby, ak v čase získania, využitia alebo sprístupnenia obchodného tajomstva vedela alebo musela vedieť, že obchodné tajomstvo bolo získané priamo alebo nepriamo od osoby, ktorá ho neoprávnené využívala alebo neoprávnené sprístupňovala podľa odseku 3.

(5) Neoprávneným využitím obchodného tajomstva je aj výroba, ponúkание alebo uvádzanie tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu na trh alebo dovoz, vývoz alebo skladovanie tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu na účel jeho uvedenia na trh, ak osoba, ktorá takéto aktivity vykonávala, vedela alebo musela vedieť, že obchodné tajomstvo sa využívalo neoprávnené podľa odseku 3.

(6) Získanie obchodného tajomstva nie je neoprávnené, ak k nemu došlo

a) nezávislým objavom alebo vytvorením,

b) pozorovaním, skúmaním, demontážou alebo testovaním výrobku alebo predmetu, ktorý bol sprístupnený verejnosti alebo ktorý oprávnené vlastní osoba, ktorá informácie získala a na ktorú sa nevzťahuje právna povinnosť obmedziť získanie obchodného tajomstva,

c) výkonom práva zamestnancov alebo zástupcov zamestnancov na informácie podľa slovenského právneho poriadku a práva Európskej únie, alebo

d) iným spôsobom, ktorý je v súlade so zásadou poctivého obchodného styku a súčasne nezasahuje do práv tretích osôb.

(7) Získanie, využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva nie je neoprávnené, ak k nemu došlo za účelom ochrany verejného záujmu, najmä v súvislosti s odhalením protiprávneho konania alebo inej protiprávnej činnosti.

(8) Získanie, využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva nie je neoprávnené v rozsahu, v akom získanie, využitie alebo sprístupnenie vyžaduje alebo umožňuje slovenský právny poriadok alebo právo Európskej únie.

Dôvodová správa: Preberá sa súčasná úprava § 51 OBZ.

§ Ochrana obchodného tajomstva

Pri porušení alebo ohrození obchodného tajomstva má jeho majiteľ rovnaké práva ako pri nekalej súťaži, ak zákon nestanovuje inak.

Dôvodová správa: Konceptne sa preberá súčasná úprava, podľa ktorej je porušenie obchodného tajomstva formou nekalej súťaže a teda majiteľovi prislúchajú rovnaké nároky ako v prípade nekalej súťaže.

[NASLEDOVNÉ USTANOVENIA VLOŽIŤ ZA OBCHODNÉ TAJOMSTVO, LEN PROSÍM DOPLNIŤ POZNÁMKU, ŽE SA EŠTE ZVAŽUJE PRESUN DO CSP]

§

Neodkladné opatrenia

(1) Neodkladným opatrením môže súd na návrh majiteľa obchodného tajomstva nariadiť rušiteľovi obchodného tajomstva jednu alebo viac povinností spočívajúcich v

- a) ukončení alebo zákaze využívania alebo sprístupňovania obchodného tajomstva,
- b) zákaze výroby, ponúkania, uvádzania na trh alebo využívania tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu,
- c) zákaze dovozu, vývozu alebo skladovania tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu na účel jeho výroby, ponúkania, uvádzania na trh alebo využívania,
- d) zaistení alebo odovzdania tovaru, ktorým bolo porušené právo k obchodnému tajomstvu, vrátane dovážaného tovaru, s cieľom zabrániť jeho uvedeniu na trh alebo obehu na trhu.

(2) Ak je to so zreteľom na okolnosti prípadu možné a účelné, môže súd uložiť majiteľovi obchodného tajomstva povinnosť zložiť zábezpeku určenú na zabezpečenie náhrady škody alebo inej ujmy, ktorá by vznikla nariadením neodkladného opatrenia podľa odseku 1. Výšku zábezpeky a lehotu na jej zloženie určí súd. Ak majiteľ obchodného tajomstva v lehote určenej súdom zábezpeku nezloží, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

(3) Namiesto neodkladného opatrenia podľa odseku 1 môže súd na návrh majiteľa obchodného tajomstva nariadiť rušiteľovi obchodného tajomstva povinnosť zložiť do úschovy súdu zábezpeku na náhradu škody alebo ujmy vzniknutej porušením obchodného tajomstva. Zložením zábezpeky nevzniká rušiteľovi obchodného tajomstva právo domáhať sa sprístupnenia obchodného tajomstva.

(4) Súd môže majiteľa obchodného tajomstva vyzvať na doplnenie dôkazov potrebných na preukázanie, že

- a) obchodné tajomstvo existuje,
- b) ten, kto podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, je majiteľom obchodného tajomstva, a
- c) obchodné tajomstvo bolo ohrozené alebo porušené.

(5) Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prihliada na

- a) hodnotu a iné špecifické vlastnosti obchodného tajomstva,
- b) opatrenia prijaté na ochranu obchodného tajomstva,
- c) konanie rušiteľa obchodného tajomstva pri jeho získaní, využití alebo sprístupnení a jeho oprávnené záujmy,
- d) spôsob a následok porušenia obchodného tajomstva,
- e) oprávnené záujmy majiteľa obchodného tajomstva a tretích osôb,
- f) verejný záujem a
- g) ochranu práv.

(6) Ak tento zákon neustanovuje inak, na neodkladné opatrenie sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku s výnimkou § 327 v časti vety za bodkočiarkou.

§

Nápravné opatrenia

(1) Súd môže na návrh majiteľa obchodného tajomstva v konaní vo veci samej uložiť rušiteľovi obchodného tajomstva jedno alebo viac nápravných opatrení spočívajúcich v

- a) ukončení alebo zákaze využívania alebo sprístupňovania obchodného tajomstva,
- b) zákaze výroby, ponúkania, uvádzania na trh alebo využívania tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu,
- c) zákaze dovozu, vývozu, skladovania tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu na účel jeho výroby, ponúkania, uvádzania na trh alebo využívania,
- d) zničení všetkých dokumentov, predmetov, materiálov, látok alebo elektronických súborov alebo ich častí obsahujúcich alebo tvoriacich obchodné tajomstvo alebo ich odovzdaní majiteľovi obchodného tajomstva.

(2) Okrem nápravných opatrení podľa odseku 1 sa môže majiteľ obchodného tajomstva domáhať voči

rušiteľovi obchodného tajomstva

a) úpravy tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu tak, aby bola odstránená vlastnosť tohto tovaru porušujúca právo k obchodnému tajomstvu,

b) stiahnutia tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu z trhu, ak týmto opatrením nedôjde k narušeniu ochrany obchodného tajomstva,

c) zničenia tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu.

(3) Ak nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, súd nariadi, aby opatrenia podľa odseku 1 písm. d) a odseku 2 boli vykonané na náklady rušiteľa obchodného tajomstva.

(4) Namiesto nápravných opatrení podľa odsekov 1 a 2 môže súd uložiť rušiteľovi obchodného tajomstva povinnosť poskytnúť majiteľovi obchodného tajomstva peňažnú náhradu, ak

a) v čase využitia alebo sprístupnenia nevedel ani nemohol za daných okolností vedieť, že obchodné tajomstvo získal od osoby, ktorá toto obchodné tajomstvo využila alebo sprístupnila neoprávnene,

b) vykonanie dotknutých opatrení by rušiteľovi obchodného tajomstva spôsobilo neprimeranú ujmu a

c) peňažná náhrada sa javí ako dostatočne uspokojivá.

(5) Výška peňažnej náhrady podľa odseku 4 nemôže presiahnuť výšku odmeny alebo poplatkov, ktoré by musel rušiteľ obchodného tajomstva zaplatiť, ak by požiadal o oprávnenie využívať obchodné tajomstvo, a to za obdobie, počas ktorého sa mohlo zakázať využívanie obchodného tajomstva.

(6) Uplatnením nápravných opatrení podľa odsekov 1 až 4 nie je dotknuté právo majiteľa obchodného tajomstva na náhradu škody.

(7) Pri rozhodovaní o uložení nápravného opatrenia súd prihliada na skutočnosti uvedené v § 55b ods. 5.

(8) Nápravné opatrenie podľa odseku 1 písm. a) a b) súd na návrh rušiteľa obchodného tajomstva rozhodnutím zruší, ak obchodné tajomstvo prestalo spĺňať znaky podľa § 17 ods. 1 z dôvodov, ktoré nemožno priamo alebo nepriamo pričítať rušiteľovi obchodného tajomstva, alebo odpadol dôvod, pre ktorý bolo vydané.

§

Zverejňovanie súdnych rozhodnutí

(1) Súd môže na návrh majiteľa obchodného tajomstva uložiť rušiteľovi obchodného tajomstva povinnosť zverejniť rozhodnutie vo veci samej alebo jeho časť na jeho náklady, ak je to potrebné vzhľadom na závažnosť porušenia obchodného tajomstva. Súd môže súčasne určiť jednu alebo viaceré prevádzkarne alebo organizačné zložky rušiteľa obchodného tajomstva, v ktorých má byť rozhodnutie zverejnené.

(2) Pri rozhodovaní o zverejnení rozhodnutia súd prihliada na hodnotu obchodného tajomstva, konanie rušiteľa obchodného tajomstva, vplyv porušenia obchodného tajomstva a pravdepodobnosť ďalšieho neoprávneného využitia alebo sprístupnenia obchodného tajomstva.

(3) V rozhodnutí, ktoré má byť zverejnené, sa musia pred zverejnením údaje umožňujúce identifikáciu osoby, ktorá je odlišná od rušiteľa obchodného tajomstva, anonymizovať.